

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי
נשיא: אלי לוי
פרשת בשלח
מקאם: עג'ם
עלון מספר 1172
הפטרה: ותשר דבורה
י"ז שבט, תשפ"ד
27 בינואר, 2024

הדלקת נרות 4:47 * שקיעה 5:05 * שיר השירים 4:40 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 4:30 * מוצאי שבת 5:49, ועי"פ רבנו תם 6:19 * זמן טלית 6:12 * שעה זמנית 59:00
עלות השחר 6:00 * נץ החמה 7:11 * מנחה חול 4:55 * ערבית מנין מוקדם 4:29
צאת הכוכבים 5:44 * סוף זמן קריאת שמע 8:57 * סוף זמן עמידה 9:56 * חצות היום והלילה 12:08

צום השובבים:

יום חמישי, 25 בינואר, אין תענית כיוון שט"ו בשבט חל ביום זה.
יום שני, 29 בינואר, מתחיל בשעה 5:58 בבוקר ומסתיים בשעה 5:35 בערב,
ותזכו למצוות אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

הפרשה בתחילתה: ולא נחם ה' דרך ארץ פלישתים, כלומר, לא הכניסם ה' לארץ ישראל ישר תכף ומיד, כי לא הבשילו אשכולותיה עוד ענבים, כי המטרה העיקרית היא לקבל את התורה ולעסוק בה כדי שתהיה חלק מגופו ואבר מאבריו של האדם, וממילא יתהפך גופו ונשמתו הטהורה, חלק אלוקי ממעל לבסיס ותחנה להשרות השכינה במקום המתאים והראוי לה. וקיבלו התורה במדבר שמם, לא מקום זרע ולא מעיין מים, המקום הרחוק מכל תאוות העולם, רחוק מאהבת הממון ומחמדי העולם ההבלי הזה, כי כך דרכה של תורה וכך היא עבודת ה'. וכדי שזכור כל אלה הדברים, קבעו לנו חכמי הדורות הקדמונים להגיד בכל יום שירת הים, לזכור ניסי ה' שעשה ועושה עמנו, ולהתקרב לעבודתו יתברך, וה' ישמור אותנו אמן.

פרפראות על הפרשה

כשיצאו ישראל ממצרים, המצוה הראשונה שנצטוו עליה היא הנחת התפילין. איזה קשר יכול להיות בין מצות הנחת תפילין במקומות מסוימים, על הראש ועל היד? הרופא היהודי שאינו

השבת של פרשה זו נקראת "שבת שירה", לפי שיש בה שירת הים, השירה הזאת מאלפי שנים, העם היהודי קורא אותה בכל יום בשחרית. יש לשאול: מה המעלה הגדולה שיש בה שקוראין אותה בכל יום? התשובה היא, להזכיר אותנו מה עברו של העם היהודי בעולם, ומהם המעשים הנפלאים שנעשו עמו מאלפי שנים, ואיך נתייסד ונתבסס לעם מאמין בה' בעולם, וכך התחיל: מאות רבבות מעם ישראל שחיו במצרים סבלו סבל קשה שאין הפה יכול לתאר, אז ניגלאת הזרוע הנטויה של היד העליונה לזרוע בכל לב נוזף דם האמונה שיש ה' ממעל אחד ומיוחד, עין רואה ואוזן שומעת לתת לכל איש ואיש כפרי מעלליו, ולשבר מלתעות עול, ולשלם שכר טוב לעושי רצונו, ובפרט לבני בניהם של האבות הקדושים, אשר הרגישו והם במצב גרוע, שהשכינה עמהם, והוציאה אותם מעבדות לחירות, ונעשה כעם מאמין בבורא עולם בהיסטוריה, ונתן לו ה' ספר רוחני מלא מצוות ומידות טובות, להדריך הבן אדם להבין ולהשכיל אותו, כדי שידע למה הוא בא לעולם, ומה הנדרש ממנו לקיים ולעשות, לפיכך הפתיעה לנו

מקבל פני השכינה, וגדולה מעלת הצדקה שמקרבת הגאולה. הרבה דברים קשים נבראו בעולם, וברא ה' כנגדם כדי לרככם, אבנים קשות, ברזל משברם, ברזל קשה האש ממיסה אותו, האש שורפת, המים מכבים אותה. מיתה קשה בעולם, הצדקה מבטלת אותה, שנאמר: וצדקה תציל ממות. רבי יהודה זכה לאריכות ימים יותר מחביריו, ובימי חייו, עמד להם לישראל נשיא והוא רבי יהודה הנשיא שהיה בנו של רבן שמעון בן גמליאל השני, ונקרא שמו בישראל: רבינו הקדוש, והיה תלמידו של רבי יהודה שדיברנו עליו עד עכשיו.

הדרך לרפואה ולבריאות: כולסטרול

הכולסטרול הוא חומר שבחלקו מיוצר על ידי הגוף עצמו, ובחלקו השני נוצר ונרכש מן המזון שאוכלים. הכולסטרול הטוב נקרא HDL. הוא מסייע בהוצאת עודפי הכולסטרול מהדם ובכך מקטין את הסיכון לטרשת העורקים. את הכולסטרול הטוב אנחנו משיגים בראש ובראשונה באמצעות הרגלי תזונה נכונים, לפי ההוראות שאתה מחזיק כרגע בידך, ובנוסף, על ידי פעילות גופנית והליכה. הכולסטרול הרע LDL הוא חומר שומני המצטבר בדפנות העורקים, ומביא בהדרגה להצרות ולעיתים לחסימה מוחלטת של כלי הדם, המכונה "טרשת עורקים", שכתוצאה ממנה נגרמים התקפת לב, אירועים מוחיים וכל המחלות הקשורות בסתימות בכלי דם. השומנים מן החי מגבירים את ה"רע" וממעטים את ה"טוב" ואילו חלק מהשומנים מן הצומח - להיפך, ולכן הם מומלצים, כמובן במידה. שמן זית הוא מצויין, הוא גם מכונה בשם "הזהב הירוק". הוא מכיל שומן בלתי רווי ומעט שומן רווי, אך זאת בתנאי שמצוין עליו שהוא, מ"כבישה קרה" ולא כתוב עליו "זך" או "מזוכך". רמת החומציות עדיף שתהיה פחות מאשר 1%. ברמה זו השמן מכונה בארץ ישראל "כתית מעולה". השימוש המומלץ בשמן הזית הוא לערבבו בתוך האוכל ולא בצורה

שומר מצוות שחי בניו יורק אמר: פעם אחת, הייתי שומע סמינר על הרפואה שמסר מומחה צרפתי ידוע, שיש רפואה סינית מועילה לגוף האדם, וכך אמר: מצאו הרופאים הסינים שיטה חדשה להביא מזון לאנשים הסובלים מחרדה ודכאון, ישנה נקודה מסוימת אחורי הראש בתחילת עמוד השדרה, אם אדם מניח אצבעו עליה בכוח, הנקודה הזאת משפרת הריכוז של מוח האדם, והרופא הצרפתי הצביע על הנקודה שאנחנו מניחים הקשר של התפילין, ואומר אותו רופא יהודי, ראיתי שאת התפילין מניחים ממש בנקודה הזאת אחורי הראש, מיד הסקרנות שלי התעוררה. עוד ממשיך הרופא הצרפתי ואומר: יש נקודה שנייה והיא על הזרוע של האדם כנגד הלב, היא נקודה משמעותית, אם אדם מצביע בידו על אותה הנקודה, היא רפואה לטיפול בכל מחלות הנפש והיא מזינה את המוח באנרגיות חיוביות ומועילה להרבה דברים לשפר את תאי המוח. אמר הרופא היהודי, כששמעתי הרצאה זו, ידעתי בנפשי כי לא הנחתי תפילין המון שנים, מיד רכשתי תפילין חדש והתחלתי להניח אותו בכל יום, והרגשתי והבחנתי בשינוי שחל בי, נהייתי יותר ערני ומרוכז והחשיבה שלי נראית יותר צלולה, ואומר: מה רבו מעשיך ה'. כל מצוה שנתן לנו ה' היא לטובתינו ולבריאותינו. ומאותו היום, בכל יום מניח התפילין ולא מפסיק אפילו יום אחד.

היסטוריה בקצרה: 130 שנה אחרי החורבן 200 למנינם

היה אומר רבי יהודה: מה חובתו של האדם בעולם, היא ללמוד תורה, ויעשה גמילות חסדים עם אחרים. והיה אומר: המתרגם פסוק מתורה כצורתו ולא כדברי חכמים הרי זה שקרן גדול, והמוסיף על הפסוק מדעתו, הרי זה מחרף ומגדף. ומי שחשב לעשות מצוה, ונאנס ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה. וכל מי שמקבל חברו בסבר פנים יפות, כאילו

של שתייה. ואגב, ידיעה חשובה: הגוף לא יכול לספוג בארוחה יותר מאשר כמות של שתי כפות שמן זית, והשאר הולך ללא תועלת. שמן חמניות או קנולה עדיף על שמן סויה.

דברי מוסר: דיבור בשעת קריאת ספר

תורה-קדיש-וחזרה

כותב "החפץ חיים" האסור החמור של שיחה בטלה בבית הכנסת, ראוי לידע את עוצם המכשול שנעשה על ידי זה, כשמתחיל לספר לחברו את המעשיות שלו שהם מעורבין בלשון הרע ורכילות מראשן עד סופן, קודם קריאת התורה, מתחיל האדם לספר לחברו היושב לידו איזה ספור שיש בו לשון הרע וכדומה, וכשפותחין העם הספר תורה ובעל הקורא מתחיל לקרוא הפרשה, בא יצר הרע על המספר ומסיתו שלא להפסיק באמצע הסיפור ועליו לגמור את לשון הרע אפילו בעת קריאת התורה, ופעמים הרבה שהמספר הוא גם כן מן האנשים החשובים שעומדים והיושבים ראשונה בבית הכנסת, ועונו נראה לעין כל. ועל ידי זה כשממשיך לספר, נמצא מחלל את ה' ברבים דהיינו בפני עשרה מישראל, ועונו גדול ועבר על: "ולא תחללו את שם קדשי" ועוד ביטל קריאת התורה ברבים שאין למעלה מחשיבותה שהיא מצוה דרבים, וידוע הפסוק: "ונשלמה פרים שפתינו" ועלינו לקיים כל מצוה ומצוה בתורה. אבל הרבה מצוות שאין ביזנו לקיימם כגון קרבנות וכדומה, אבל כשנשמע הקריאה מפי החזן, והשמיעה הזאת יש בה כל תרי"ג המצוות, מעלה עלינו הכתוב כאילו קיימנו בפועל אותה מצוה (עשה או לא תעשה) ששמענו בפרשה של אותו שבת ואם היינו מדברים בשעת הקריאה, אז הפסדנו אותה מצוה שכתובה בפרשה זו. ואם חסר פסוק אחד אפילו תיבה אחת ולא שמע אותה הפסיד הרבה, והוא עוון פלילי וגדול מנשוא. ומעביר ממנו לשמוע דברי אלוקים חיים. ואם דיבר בשעת אמירת קדיש ועל ידי זה מונע את עצמו

מלענות אמן יהא שמיה רבא, אשר אמירתו היא נעלה מאוד עד שאמרו: אפילו יש בו שמץ אפיקורסות, מוחלין לו וכל הצרות והיסורים שסובל האדם בחייו הוא מעוון הדיבור בשעת קריאת ספר תורה וקדיש וחזרה, וה' יצילנו משגיאות אמן.

הגאון העניו רבי יעקב עטייה 1922-2017

משמת רבי יעקב עטייה בטלה ענווה. כך אפשר לומר עליו, כי כל ימי חייו חש שאינו עושה שום דבר מועיל, והיה חותם שמו כך: "נא אב רחמן יבאוני רחמיך ואחיה, גברא דלא ידע לאשתעוויי, עפר יעקב אטייה". ותעיד על כך גם כן צוואתו על נוסח המצבה המובא להלן. היה משים את עצמו כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש, ואף על גדולתו הרבה, לא החזיק עצמו מאומה. אולם עם כל זאת, התנהג כל ימיו בנכבדות, בנקיות וברוממות, באשר ידע להעריך את צלם האלוקים שבו. היה מנעים בקולו בהיכל בית ה', וביראה טהורה ונעימה היה מתפלל כשליח ציבור וקורא בתורה, אשרי מי שזכה לראותו עומד לפני ה' בעבודת התפילה, כעבד המשרת את אדונו בכניעה גמורה, כשכל התפילה כולה מתחילתה ועד גמירא מסודרת בחטיבה אחת ונאמרה בשפה ברורה ובנעימה, על פי דקדוקי ההלכה, והיה מדקדק בעטינו לשבח שהיא סוף התפילה, כאילו הוא עכשיו התחיל לכווין בתפילה, וכבר מצעירותו היה החזן הראשי והקורא בתורה בבית הכנסת "בית נשיא" בחלב, עד ששימש במקומו אחרי שעזב את חלב בשנת 1950 כתשע שנים, הרב אהרן פרחי המחבר כחזן ובעל קורא בספר תורה משנת 1959 עד שנת 1974 באותו בית הכנסת. וזו זכיה גדולה לשמש במקומו הקדוש, ושבח לה' אמן, כי גבר עלינו חסדו.

סיפור

אחרי האיומים של דאנקי הרשע להעליל עלילות שווא על זושא, על כך שעושה מעשים נגד החוק והמדינה בעבודה שלו,

הסעודה הביאו לפניו מלפפון חי לקינוח,
צריך לברך עליו.

התורמים לעלון זה

אשת חסד בעילום שם להצלחה ולברכה
עם כל המשפחה אמן. *** האדון שלמה
בקעי ואשתו הגברת טוניה ובניהם לברכה
ולהצלחה אמן ותודה רבה על המכתב
שלכם. *** בעל המרקחת האדון אלי שלוח
הכהן ואשתו הגברת ליליאן ובניהם
לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח חכם
אהרן שלוח הכהן ע"ה אמן. *** האדון
מרדכי לוזייה ובנותיו לברכה ולהצלחה
עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם ואשתו
רוזיט בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת
סוזי פרחי ובעלה האדון דוד ובניהם
לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח
אברהם בן לינדה ע"ה אמן. *** הגברת
תניא ענתבי ובנה האדון סולי שאלו
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה
לינדה בת טירה אסתר ע"ה אמן. ***
האחים המבורכים האדונים למשפחת
חלבי עזר, דוד, שארלי, אסטיללה וארלית
לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם
ולע"נ אחותם צוניה בת רחל ע"ה אמן. ***
האדון נסים קצאב הכהן ואשתו הגברת
מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו
אודית פרידה בת צופיה ע"ה אמן. ***
הגברת לאה ברכת ובניה לברכה ולהצלחה
עם כל משפחותיהם ולע"נ בעלה המנוח
יהודה בן רימה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$700.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 181,000,
+700 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

התקומם זושא אל מול דאנקי החצוף
ושלח לו איגרת בה כתוב שאינו מפחד
ממנו ומשקריו, והוא יגיש תביעה נגדו
בבית המשפט העליון במדינה על כל
הסכום שחייב לו, עד הפרוטה האחרונה.
ואחר כמה ימים, נסע זושא להקביל פני
רבו, כהרגלו בכל שנה ושנה, בעיר באבוב.
וכשהגיע לשם רצה לשמוע את עצתו של
הרבי מבאבוב על הדבר הזה. וקודם שנסע
מביתו אל הרב, שכר זושא עורך דין
מומחה שיוכיח שדאנקי בא אליו בעלילת
שקר, שכל מטרתה סחיטת ממון ומחיקת
חוב גדול ועצום. כשהגיע זושא לבית הרב,
ראה תור ארוך משתרך לפני חדרו. הרבי
הזה חיבר את הספר "קדושת ציון", וגם
נודע בשערים שהיה מחנך גדול, דגול וישר,
עשרות ישיבות הקים ברחבי גליציה, והוא
עצמו עמד בראשן. גישתו החינוכית של
הרב הייתה מופלאה ומורכבת, והצילה
מאות בני נוער בשנים שבין מלחמת העולם
הראשונה ובין מלחמת העולם השנייה
מהתבוללות.

דינים

1 - כל המאכלים הנאכלים בתוך הסעודה,
אם הם דברים הבאים ללפת את הפת,
כלומר אוכלים ביחד עם הפת, כגון: בשר,
דגים, ביצים, ירקות, גבינה וכו', אפילו
אוכלים בלי פת, אין מברכים עליהם לא
לפניהם ולא לאחריהם, לפי שברכת
המוציא וברכת המזון פוטרם, ואפילו
אם לא היו לפניו בזמן שבירך על הפת,
אינם טעונים ברכה לא לפניהם ולא
לאחריהם.

2 - ירקות חיים המוגשים בסוף הסעודה
קודם ברכת המזון, כגון חזרת, מלפפון
וכדומה, צריך לברך עליהם "האדמה".
ואפילו אם אכל מהם בתוך הסעודה
כשהם מבושלים, הואיל ואוכל אותם
בסוף הסעודה והם חיים, צריך לברך
עליהם "האדמה".

3 - מי שאוכל בתוך הסעודה סלט ירקות
חי, ובתוכו חתיכות מלפפון, ובסוף